

ΜΗΧΑΝΕΣ

ΕΤΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις και ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ἡ ἐκλογικὴ κίνησις ἤρριψε μὲ τὰ σωστά της. Ἡδὴ διὰ πυρίνων χαρακτήρων προβάλλει τὸ ὄνομα τοῦ ὑποψηφίου δημάρχου τοῦ λαοῦ **Δημ. Σούτσου**. Τὴν πρώτην δὲ τοιχοκόλλησιν καὶ ἀνάρτησιν τῆς οἰονεὶ κόκκινης δημοκρατικῆς σημαίας τοῦ δημοφιλούς νεροπαρόχου καὶ ὄροσπαρόχου δημάρχου ἐπανηγύρισεν εἰς φαιδρότατον συμπόσιον συγκαλέσας πολλοὺς ἐκλογεῖς ὁ παρὰ τὸν Σταθμὸν τοῦ Σιδηροδρόμου προμερὸς βιομήχανος **Μιχαὴλ Σκαραδάς** ὁ μεταβάλλων τὰ δένδρα εἰς ἀμάξας. Καὶ ἔπειτα μετὰ βεγγαλικῶν καὶ πυρσῶν εἰς τοῦ δημάρχου, ὅπου ζητωκραυγαί, κουβέντα κομματικὴ, καὶ τὰ λοιπά.

Τερατώδη πράγματα μᾶς λέγουσιν περὶ τῶν Θεσσαλ. Σιδηροδρόμων τοῦ κ. Μαυρογορδάτου. Ἰδιαιτέρως, ὅτι αἱ 200 χιλ. μέτρα τοῦ σιδηροδρομικοῦ τούτου συμπλέγματος κατασκευάζονται ἀντὶ ὀκτώ μόνον ἑκατομμυρίων φράγκων, τοῦ ἐργολάβου ὠφελουμένου, τί νομίζετε ; . . . **ἑπτὰ**, λέγει, ἑκατομμύρια, διότι ὡς γνωστὸν ἡ κατασκευὴ αὐτοῦ ἐξεχωρήθη εἰς τὸν κ. Κυρίκην ἀντὶ 15 ἑκατομμυρίων. Μὲ ἄλλας λέξεις ἢ δαπάνη τῆς κατασκευῆς εἶνε φράγκα 40,000 δι' ἕκαστον χιλιόμετρον!!! Ἐνῶ οἱ Εὐρωπαῖοι δαπανῶσι συνήθως ὑπὲρ τὰς 100,000. Τὸ πρᾶγμα γίνεται λοιπὸν ἐβραϊκώτερον παρ' ὅσον ὑποθέτομεν.

Ἄλλο. Μᾶς λέγουσιν, ὅτι εἰς τὴν θέσιν **Πιλάφ-Τεπέ**, ἀνώμαλον καὶ πετρῶδες ὕψωμα, ὡς ἐν τοῖς τεχνικοῖς ὄροις τοῖς προσηρημένοις εἰς τὴν σύμβασιν, ἐκβραχισμοὶ δὲν ἐγένοντο, καὶ ὁ κίνδυνος κατὰ τὴν κυκλοφορίαν εἶνε τοσοῦτον προφανὴς καὶ βέβαιος λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν πολλῶν τῆς γραμμῆς ἐλιγμών, ὥστε νομίζομεν ἄξιον κόπου νὰ συστήσωμεν τὴν ἀποστολὴν ἐκεῖ τῶν γάλλων μαζ μηχανικῶν, πρὶν ἰδῶμεν κρημνιζομένους ἐκ τοῦ βράχου ἐκείνου τοὺς ἀδελφοὺς Θεσσαλοῦς.

Ἐνδέποτε ἡ χωροφυλακὴ ἐφάνη τόσῳ φιλόφρονος καὶ φιλοζῶος ὅσῳ χθὲς καὶ σήμερον δι' ὅλης τῆς ἡμέρας διώκουσα ἀμειλίχτως τοὺς θέλοντας καὶ καλὰ νὰ σκοτωθοῦνε νεαροῦς κυρίως Βαλταδζῆν καὶ Ἄιχλερ καὶ τρέχοντας πρὸς

ἀναζητήσιν μερῶν ἐρήμων, ὅπως αἱ γάταις ὅταν θέλουν νὰ γεννοβολήσουν. Πρώτη ἐκστρατεία εἰς τὰ Πατήσια εἰς τὸ κτήμα τοῦ Μωραϊτίου, ὅπου ἀνέμενον τὴν χωροφυλακὴν ἐλθοῦσαν καὶ σκορπίσασαν αὐτοὺς.

Ἐπειτα γκράν δεῖπνον εἰς τῆς *Εὐρώπης* πρὸς ἀνακούφισιν ἐκ τῶν κόπων τῆς ἐκστρατείας καὶ σήμερον πρωτὶ εἰς τὰς 6 ἄλλη ἐκστρατεία διαλυθεῖσα ὑπὸ τῆς χωροφυλακῆς καὶ τίς οἶδε ποῖαν ἄλλην διάλυσιν θὰ ἔχωμεν, ἀφοῦ δὲν βρῖσκουν κίμλιαν μάνδραν νὰ μονομαχήσουν δι' ὅλης τὰς ἡμέρας καὶ δι' ὅλης τὰς νύκτας. Εὐτυχῶς ἡ Πλατεία Συντάγματος ἐπεδρύνθη χθὲς κάμποσο ἀπὸ αὐτὰ τὰ τραγικοκομικὰ, δι' ἃ ἐννοεῖται δὲν δίδει πρᾶν τσακισμένον.

Ἐρωτῶμεν τὸν κ. Νομάρχην :

Πεντάκις καὶ πλέον ἀπορρίπτεται ἤδη ὑπὸ τῶν φυλακισμένων ὁ ἄρτος τοῦ χορηγήτου ὡς ἐπιβλαβὴς καὶ κακοροϊζικὸς ἢ δὲ νομαρχία ἐξακολουθεῖ νὰ τῷ χορηγῇ τὴν σφραγίδα της, καὶ δὲν διατάσσει νέαν δημοπρασίαν ; Διὰ τί ; διὰ τί ;

Κάτωθεν τοῦ προμαχῶνος τῶν Ὀλυμπίων ἔχοντος τόσῃν παρωδίαν φρουρίου μετ' ἐπάλλεων—τῶν ἀντιφύρων καὶ ἀεριοφωτοφύρων γλαστρῶν—ὑπάρχει λοιπὸν φυσικὰ καθὼς εἰς πᾶν φρούριον ἢ τάφρον μετὰ τὰς ἀντηρίδας της. Γνωρίζετε ὅτι πᾶσα τάφρος ἐν ὧρα πολέμου πληροῦται νεροῦ, καὶ ἐν ὧρα εἰρήνης ξηραίνεται. Φαίνεται λοιπὸν τώρα ὅτι ἔχομεν πόλεμον—ἀφοῦ εἶνε ἐν πλήρει ἀκμῇ ἡ θεατρικὴ, ὠδικὴ καὶ μπαρμπούρακικὴ περίοδος,—διότι ἅπαντες οἱ πολῖται φιλοτιμοῦνται νὰ ταῖς γεμίσουν ὕδατος φεῦ ! ἀμμωνίουχου ! Καὶ καθίσταται τὸ ὄραμα φρικτὸν καὶ τὸ ὄραμα φρικτότερον. Καὶ δὲν ἐσυλλογίσθησαν ἀκόμη ὁ ἄθλος καὶ ἡ ἀστυνομία νὰ τοποθετήσουν ἐκεῖ οὐρητήρια, διὰ νὰ παύσῃ αὐτὴ ἡ δυσώδης ἀσχημία τοῦ περιπάτου καὶ τῶν Ὀλυμπίων. Ἡδύναντο ὁμοῦ ἀντὶ οὐρητηρίων νὰ τοποθετήσουν αἰῶνια ἐκεῖ—ἡ τοῦλάχιστον δι' ὅλης τῆς νυκτός φρουροῦντας κλητῆρας,—οἵτινες νὰ ἐμποδίζουσι τοὺς σεβωσιμῶς πολῖτας ἀπὸ τοῦ νὰ θαλασσοῦν τὴν τάφρον !

Τὸ ἀναγινῶσκον δημόσιον δεόν νὰ αἰσθανθῇ χαρὰν, διότι ἐξεδόθη ἐκ νέου τὸ ἐξοχον μυθιστορικὸν ἀριστοῦργημα, ὁ

Περικλής συγγεγραμμένον υπό Άγγλου έμβαθύναντος τόσον πολύ εις τούς ένδόξους καιρούς του Περικλέους, και άναπραστήσαντος αυτού; τόση ζωηρώς, ώπτε τά πρό γιλιάδων έτών τελεσθέντα νά τά συμπλέξη εις εικόνας ζωντανού μυθιστορήματος, ένδιαφέροντος τόν Έλληνα κυρίως και τήν Έλληνίδα περισσότερον από τά πολυπλοκώτερα και μζλλον περιπαιτιώδη μυθιστορήματα. Του Περικλέους προσεχώ; θέλομεν δημοσιεύσει μακροτέραν μελέτην του συνεργάτου ή μών Όνουλουλου. Μεταφρασμένη είνε υπό του έξόχου Έλληνοστού κ. Ν. Άργυριάδου, του συνεργασθέντος έν έτει 1883 έν Βιέννη εις τό Δεξιάκόν του Γαζή, του μεταφράσαντος εις γλυκυτάτην και γνησίαν δημόδη τήν 'Οδύσειαν του Όμηρου και εις μελίρροτον καθαρεύουσαν τόν 'Ιππόλυτον του Εύριπίδου, τόν δημοσιογραφήσαντα μετ' ένθουσιασμού από των διαγυστετέρων άρχαίων Έλληνικών πηγών άντλουμένου έν Κωνσταντινουπόλει ύπέρ 'Ελληνισμού και Όρθοδοξίας, άγωνισθέντος με δύναμιν φιλοσοφικήν και ιεραποστολικήν, γυμνασιαρχήσαντος έν Μυτιλήνη και ποτε έν Λαμία, και τώρα μετά μακράν πνευματικήν όδοιπορίαν έλθόντος ένταυθα επί τω σκοπώ νά ξεκουράση όλίγη τήν κεκαμηκυϊαν ύπαρξίν του, καταγινόμενος εις τήν έκδοσιν των έξαντληθέντων έργων του, οία ό Περικλής, τά άπόκρυφα του Βατικανού και ό Θωμάς Δάτερτων. Θεωρούμεν έργον ένθι κής φιλοτιμίας και ένθι κής παιδαγωγικής, τήν διαδοσιν του Περικλέους, μοναδικού εις τό είδος του και γενώντος άληθής έρωτα προς τήν εύκλειεστέρην άρχαιότητα. Ό Περικλής πωλείται εις τά Βιβλιοπωλεία και έν τω Γραφείω μας άντί 5 φράγκων.

Έκ Βερολίνου σταλέν είχομεν δημοσιεύσει διάφορόν τι περί Γεωργαντοπούλου τινος προσληφθέντος ως γραμματέως του κ. Μαυροκορδάτου κατά τήν εις Μόσχαν όπιστολήν αυτού, περί ου έλέγετο ότι είνε Ρουμούνος τήν πατρίδα και τήν ύπηκοότητα και τά λοιπά.

Έπιθυμούντες νά ώμεν δίκαιοι προς πάντας, ιδίαι δέ προς τούς φίλους μας, κατόπιν πληροφοριών άς έγγάτως έλάθομεν, παρατηρούμεν ότι ό εκ Βερολίνου γραψάς έπληνήθη εις τήν περί του νέου Γεωργαντοπούλου εκτίμησιν του. Διότι ό έν λόγω νέος είνε άνεψιός του έν Κωνσταντινουπόλει δικηγόρουτος άριστου φίλου μας κ. Ιωάννου Γεωργαντοπούλου, πρωτοστατούντος πάντοτε έν τοις ένθι κής και τοις εκπαιδευτικίς μετ' άληθούς πόνου και άγάπης. Οί γονείς δέ άνεψιού και θείου έγεννήθησαν έν τω κέντρω τής Πελοποννήσου, εις τήν Μεγαλούπολιν, ώστε είναι τοσοούτον Ρουμούνος όσον θά ήσαν ό άρχαίος Φιλοποίμην ή ό νεώτερος Παππά Φλέσσας. Ό πατήρ του νέου Γεωργαντοπούλου, Ευστάθιος Γεωργαντόπουλος, άρχαίος δικηγόρος έν 'Ελλάδι, έχρημάτισε πληρεξούσιος των έν Ρουμανία 'Ελλήνων εις τήν τελευταίαν Έθνοσυνέλευσιν, διαρκώς δέ διηύθυνε τό έν 'Ικσιώ Έλληνικόν προξενείον, οσάκις άπήν ό 'Ελλην πρόξενος. Ό υίός του, ό νυν προσκεκολλημένος εις τήν έν Βερολίνω προσθεϊαν μας, εκπαιδευθείς εις τό 'Ελληνικόν Λύκειον του έν Γαλαζίω κ. Βενιέρη, μετέβη εις Βιέννην, όπου έτελειοποίησε τάς έγκυκλίους σπουδάς του έν τω Αυτοκρατορικώ Λυκείω τής Μαρίας Θερεσίας επί έξαστιών όλην μετá ταύτα έσπούδασε τά νομικά έν Γενεύη, έπιθυμών δέ νά ύπηρετήση εις τόν έξωτερικόν κλάδον τής πατρίδος του, διωρίσθη γραμματέως του έν Βερολίνω Έλληνικού προξενείου, ένεκα δέ τής γλωσσομαθείας του, διότι γινώσκει άριστα τήν γερμανικήν, γαλλικήν, ρωσικήν και ρουμουνικήν, προσεκολληθή εις τήν εκεί 'Ελληνικήν Προσθεϊαν.

Έμακρυγορήσαμεν ίσως ύπέρ τό δέον, άλλ' ένομίσαμεν κατá τό δ' έρώσας ίάσεται επειδή έν τω φύλλω ήμών προσεβλήθη ή ένθι κής φιλοτιμία του, τό τιμαλφέστερον όπερ όφείλει νά έχη πός 'Ελληνα, υπό του φύλλου ήμών πάλιν έπρεπε ν' άποδοθώσιν αύτω αι ένθι κής τιμαί.

Υπό τήν διεύθυνσιν των 'Αθηναίων άδελφών Βλάχων ό άπέναντι του ύπουργείου των οικονομικών κήπος του Κλαυθμόνος τείνει νά γίνη κήπος του Άνθώνος, και θά έγίνετο άληθώς τοιούτος, εάν οι διευθύνοντες είχαν περί αυτού μακροτέραν περίοδον ένοικιασεως. Άλλά και τώρα ήτρέπισαν, έκαθάρισαν, εκαλλώπισαν, εισήγαγον μηχανάς πάγου, και προσφέρουσιν ό,τι πολυτιμώτερον έν τή έποχή αύτē και έν τοιούτω κέντρω Ταχυδρομείου, Υπουργείου, τής διασταυρώσεως των κυριωτέρων άρτηριών, σκιάν δηλαδή ύψικομούντος δάσους και δρόμον και παγωμένο νερό και παγωμένην μίραν εις φιάλας και λεμονάδας και καφέν και άνθη και πίδακας και πρό παντός, άλλου τήν εύπροσήγορον προθυμίαν των διευθυνόντων.

Τά δροσιστικώτατα, άναψυκτικά και ευωδιάζοντα όπωρικά άνοιξίως τε και θέρους είναι έν πλήρει πλέον άκμή έν τή αγορά. Οί υγειονόμοι φρονούν ότι διά των όπωρών τούτων, από των πόρων των οποίων διαρρέει άνοιξίς, γίνετα ή άνανέωσις του οργανισμού. Υπό τήν έποψιν ταύτην άλλάνθαστον ψυχιατρίων είναι ή Μεγάλη Παράγκα τής αγοράς, διηρημένη εις τμήματα και ύπουργεία, με ξεχωριστούς ύπουργούς επί κεφαλής εκάστου τμήματος, δυναμένους ν' άπασχολήσων και εκάστων πελάτας διά μιας, προσφέροντες, ζυγίζοντες, εκλέγοντες τά ωραιώτερα κεράσια, νεοφανή άγλάδια, μεγαρμυώτισες φράουλες, πρώϊμα βερούκοκκα, και δροσερά με συμπάθιο άγγουράκια. Και τί δέν έχει ή μεγάλη Παράγκα; Κενώνετέ τη καθημερινώς εις τά σπήτια σας, άν θέλετε νά εύτυχοϋν έν υγεία και δρόσω.

Εις τούς πόθους και τάς εύχάς των συγγενών του και φίλων, άνταπεκρίθη πληρέστατα διά των λίαν εύδοκίμων έξετασέων του ένώπιον τής Ιατρικής Σχολής, ό εκ Κορινθίας κ. Γ. Γαρέζος. Τω εύχόμεθα τά βέλτιστα, άμα συγγαίρομενοι και τή καλλίστη οικογενεία του.

Εϊκόνη. Μετá τό λοκτρών του Δαμασκηνού πρωί πρωί θέλεις νά αναπαυθής εις τά 'Ολίμπια; Ζητείς ένα λουκούμι. Και σοί τό φέρονουν. Τό λουκούμι άμφιβάλλεις; άν πρέπει νά καταταχθή μετá τών ύγρών ή των σιςρεών σωματών. Τό νερό είνε κατá γράμμα ζέον. Αντίκρυ σου δέ εις τήν δεξιαμένην εις ύπηρετίας πλέονει επιχαρίτος; τούς πόδας του, ένδιατριβών ιδίως περί τό δακτυλικόν σύστημα. Και όπισθόν σου εις σεβάσμιος άποχρέμπεται!!

Δέν έπερίμενέ τις βεβαίως νά έδρ τά Καταστήματα Κρούπ νά συντελώσιν εις τήν αύξησιν τής καταναλώσεως τής μετάξης. Και όμως ή Industria serica του Τουρίνου βεβαίως έν Γερμανία κατασκευάζουσι κανόνια εκ

χάλυβδος; και μετάξης. Τά εκ χάλυβδος; κανόνια δέν έχουσι τό σύνθη; πάχος, άλλ' ισχυροποιούνται διά στρώματος συγκειμένου εκ κλωστής μεταξίνης, όπερ καλύπτεται δι' έτέρου στρώματος εκ κόμω; ελαστικού (guttapercha ή caoutschok) στερεοποιημένου, προς άπομάκρυνσιν τής υγρασίας.

Έκ των 'Ηνωμένων πολιτειών έξάγονται κατ' έτος ιδίως διά τήν Εύρώπην θεριστικά μηχανάι άξίως πλέον του ένός εκατομμυρίου ταλλήρων και άροτρα άξίως πλέον των 300 χιλ. ταλλήρων. Τούτο δεικνύει τήν ύπεροχλήν τής γεωργίας τής εύδαίμονος χώρας.

Έσχάτως έν Γαλλία καθόσουλαι και ζηλότυποι, άνθρωποι όρεγόμενοι μεν τής δόξης, πλίν μη έχοντες τά προσόντα και μη εργαζόμενοι προς άποκτίσιν αύτης, έπετέθησαν κατá του πικρόστμιον φήμην άποκτίσαντος Παστέρ, και προσεπάθησαν ν' άποδείξωσι; έν τά συγγράμματα αυτού άνάξια τής άξίως ήτις άποδίδεται αυτοίς, αυτόν δέ φιλόδοξον και πλεονέκτην (ανάγκη ν' αναφέρωμεν ένταυθα ότι ό Παστέρ είνε λίαν νευροπαθής και ως εκ τούτου όυστροπος). Ό του Έρώλ γεωργικός σύλλογος εις τήν τής 21 λήξαντος μηνός συνεδρίασιν αυτού μιξ φωνή άπεδοκίμασε πάσαν κατá του Παστέρ και των συγγραμμάτων αυτού έπίθεσιν, δι' έγγράφου του δέ προς τό γαλλικόν ύπουργείον τής γεωργίας και του έμπορίου έπενθυμίσει τω ύπουργώ τήν εύγνωμοσύνην ήν ό τόπος χρεωσται τω Παστέρ διά τάς εύεργεσίας; άς παρέσχε τή γεωργία διά των λαμπρών αυτού άνακαλύψεων επί των άσθνεσιών του μεταξοσκώληκος, τής κατασκευής του όζους, τής θερμάνσεως των οίνων, των μισμακτικών άσθνεσιών των προσβάλλόντων τά κατοικίδια ζώα (χολέρα των όρνιθων, άνθραξ των προβάτων και βοών) και των μέσων προς πρόληψιν αυτών διά του έμβολιασμού,

πάντων έργων τιμώντων και τόν εργάτην και τήν πατρίδα αυτού. Οί έπιτεθέντες; κατá του Παστέρ άπεδοκίμασθησαν όμοθυμαδόν και υπό τής ένθι κής έταιρίας τής γεωργίας ής πρόεδρος; είνε ό περιώνυμος χημικός Δυμάς.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

EN TO KAKOTPOTOIKEIO

Κλοπή έν Αίγινή, συμβάσα περί τόν Δεκέμβριον του 1882, δι' έξωτερική; και έσωτερική; ρήξεως, δραχμών ύπέρ τάς χιλιάς.

Δι' αϊτήν κατηγορείται ό Παναγή; Ζαφειρίου, κροσπώλης έν Αίγινή. Ηλικίας; ως είκοσι πέντε έτών; φυσιογνωμία εκτακτος; έκφρασις προσώπου; ζωώδης; κεραλή ύπερμεγέθης; όφθαλμοί κρωσμένοι έν ταίς κόγχαις αυτών, κι' εκείθεν εκπέμποτες; ζοφερόν τι πύρ... πρωτοτύπου μο-ομανίας, ως θα έδωμεν; κατηγορήθη και άλλοτε, καταδικασθείς, επί διαταράξει οικιακής ειρήνης.

Γυνή είνε, αλλά γρηά έβδομηκοντούτις, ή εξ ής εκλάπησαν τά χρήματα.

Πρώτον στοιχείον, δίδον ρωμαντικήν χροιάν εις τήν δίκην είνε ότι τά κλαπέντα χρήματα, προήρχοντο από τόν χρυσόν τής Καλιφορνίας. Είχεν εκεί παιδί ή γρηά, Δημητρούλα τό όνομα, τό όποιον τής έστειλε τακτικά.

Δεύτερον στοιχείον, φρικωδώς έπιτείνον τήν ρωμαντικήν χροιάν τής ύποθέσεως; είνε ή ιδιοτροπία του κατηγορουμένου, ως εύρηστέθη νά άποκαλέση εις εκ των μαρτύρων, ό κ. Δήμαρχος Αίγίου, τήν μονομανίαν του κατηγορουμένου άδελφην εκείνης, τήν όποιαν πρό τινων μηνών άνεγινώσχομεν έν τινι έφημερίδι, νεκροθάπτου γαλλικής; τινος πολί-

70 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 70

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ιδ. άριθ. 492)

— 'Η άμφιβολία δέν είνε πλέον δυνατή, έπιθύρισην ό βαρόνος; ότε άνέγνω μέχρι τέλους τήν διήγησιν του ναυαγίου; ό αδελφός μου άπέθανε! Τό σώμα αυτού κείται έν τω πυθμείν τω Όκεανού, εάν δέν εύρε φέρετρον έν τή κοιλή κήτους; ή φαλίνης.

Μειδιάμα στιγνόν συνέστειλε τά χείλη του.

'Ηνωρθώθη; με όφθαλμούς εκπέμποντας λυκόχρους; λάμψεις; και ήρξατο βαδίζων διά μεγάλων βημάτων. Τό αίμα άνήρχετο επί τής κεφαλής; του και ήσθάνετο ότι καταλαμβάνετο υπό σκοτοδίνης; είχαν άνάγκην κινήσεως.

— Δικά μου τά εκατομμύρια! δικά μου τά εκατομμύρια λογα; έ!

Και έγέλα ό άθλιος, έγέλα ως δαίμων τρίζων τούς όδόντας του.

'Αλλ' έν συγχύσει των τρομερών σκέψεων αυτού τω έπλήθε μία, ήτις κατέστειλεν αίφνης τήν άγενή χαράν του, 'Οχρίασε, τό μέτωπόν του έπεσκιάσθη, ή φλόξ του βλέμματός; του άπεσβέσθη.

'Εάν ό μαρκήσιος δέν άπέθανε! Μή δέν ήτο δυνατόν νά σωθη και αυτός; εκ θαύματος, ως οι δύο ναύται; "Επειτα δέ τίς οίδεν, άν δέν έπεσβιάσθη ίσως επί άλλου πλοίου ή επί του «'Ατρομήτου»; 'Από στιγμής εις στιγμήν ήδύνατο νά φθάση. "Επρεπε λοιπόν νά μη προτρέχη τοσοούτον, έπρεπε νά περιμείνη άκόμη. Μετά τοσαύτας προσπαθείας, άφού διεδραμάτισε τόσον καλώς τό πρόσωπόν του, θά ήτο λίαν άνόητον νά διακινδυνεύση ταύτα πάντα διά τινος άπερισκεψίως. "Επρεπε λοιπόν νά ήναι ύπομονητικός και νά ύπομείνη.

Συλλογιζόμενος πάσας τάς ήδονάς, άς ώνειροπόλει, τάς χαρωπάς νύκτας, τας άκολασίας, τάς άσωτίας, ήσθάνετο σφικίασιν καθ' όλον τό σώμα και ύφίστατο παντοειδής; ή-δουπαθείς; παθήσεις.

"Εστη έν τω μέσω του θαλάμου αίφνης, έμεινεν άκίνητος προς στιγμήν, τήν χείρα στηρίζων επί του καίοντος μετώπου του. Έσκέπτετο.

— Τό νά ζήσω ούτω επί μακρόν εϊτέτι χρόνον είναι άφόρητον, ειπε δι' ύποκόψου φωνής, ρέπτων τήν κεφαλήν

χνης, τελέσαντος τούς έρωτας αὐτοῦ μετὰ πολυήμερον πτώματος γραίας, ὅπερ εἶχεν ἐκθάψει μετ' τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ παρὼν κατηγορούμενος, φρονιμώτερος βέβαια, ὠνειροπόλοι ζωντανὰ γράματα.

Ἴδού περίπου τί κατέθεσεν ἡ γῆρᾶ :

— Ἦτο νύχτα, ἀγρία, τρικυμία, κακὸ ἀναίψα τὸ καντόλι μου, ἔπεσα νὰ κοιμηθῶ· ἐξαφνὰ ἀκούω, καὶ ἤθελαν ν' ἀνοίξουν τὴν πόρτα μου μετ' μαχαίρι· σηκώνουμαι — ποῖος εἶνε ; — Εἶμαι ἐχθρὸς σου. Ἀνοίγει ἡ πόρτα· μπαίνει μ' ἕνα μαχαίρι ; τὸ χέρι ὁ κατηγορούμενος· τὸν ἐγνώρισα· τραβᾷ τὸ καντόλι καὶ τὸ σῶνει μετ' τὰ χέρια του. Χυμῶ ἐγὼ καί... τοῦ πέρνω τὸ μαχαίρι ἀπὸ τὰ χέρια ! καὶ τοῦ κόβω καὶ τὸ χέρι ! ἐκεῖνος βλαστημᾷ : ... τὸ σταυρὸ σου ! Φεύγω, καὶ τὸν ἀπίνω μέσᾳ ζητῶ βοήθεια ἀπὸ ἕνα γείτονα μου· ἔρχεται μετ' τὴν γυναικίᾳ του· βρίσκουμαι τὸ μαχαίρι του μόνο καὶ τὸ πέρνω, καὶ μετ' πέρνω νὰ κοιμηθῶ ὡς τὸ σπῆτι τους. Κλειοῦμαι τὸ σπῆτι. Τὸ πρῶτ' τὸ βρίσκουμαι πάλι ἀνοικτὸ, καὶ ἀπὸ τὸ σεντούκι μου ἔλλειπαν ὡς 1800 δραχμαί.

Ἐρώτησις : Καὶ τί ἤθελε νὰ σοῦ κάμη, φρονεῖς ; ἤρθε νὰ σὲ κλέψῃ ;

Ἀπάντησις : Ὅχι τὴν πρώτη φορὰ ἤρθε . . . νὰ μετ' προσβάλῃ !

Ἰλαρότης εἰς τὸ ἀκροατήριον.

Ἐρ. Ἐσένα ;

Ἀπ. Ἐμένα. Μὲ εἶχε πιάσει ἀπὸ τὸ λαϊμό.

Ἐρ. Δὲ σοῦ ἔβαλε ἄλλοῦ πουθενὰ τὸ χέρι του ;

Ἀπ. Πουθενὰ . . .

Σημειωτέον ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ μαχαίρια τὰ ὅποια ἀρπάξει ἡ γῆρᾶ, τὰ στυνόμενα κανδύλια, τὰ λαίμοψιασίματα, εἶνε τὸ τρίτον στοιχεῖον τῆς ρωμαντικότητος : τὸ κατακόρυφον μάλιστα : ἀνοίξατε τὸ δεῦτερον ἄσμα τῆς Κυρᾶ Φρο-

σῆς τοῦ Βαλαωρίτου, καὶ θὰ νομίσετε ὅτι ἀναγινώσκετε πρακτικὰ τῆς δίκης.

Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι δὲν ἐξακριβῶται ὅτι αὐτὸς εἶνε καὶ ὁ ἐκτελέσας τὴν κλοπὴν.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ

ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Ἐν Λονδίῳ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἔδοθη μεγαλοπρεπὲς γεῖμα πρὸς τιμὴν τοῦ ἀφιχθέντος Προέδρου τῆς κολοσιαιᾶς Τηλεγραφικῆς Ἐταιρίας **Western Union** δόκτωρος **Nervin Green** παρ' ἀπκῶν τῶν τηλεγραφικῶν ἐταιριῶν τῆς Ἀγγλίας· προεδρεύων τοῦ συμποσίου τούτου ἦτο ὁ **K. Pender** μέλος τῆς Ἀγγλικῆς Βουλῆς, καὶ πρόεδρος τῆς παρ' ἡμῖν Ἀνατολ. Τηλεγρ. Ἐταιρίας.

Ἐκ τῆς προπόσεως, ἦν ὁ **K. Pender** πρότεινεν ὑπὲρ τοῦ φιλοξενουμένου Προέδρου, ἀποσπῶμεν ὀλίγα τινα, ὅπως γνωρίσωμεν τοὺς ἀναγνώσταις ἡμῶν καὶ τῆς ἡμετέρας Τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας τὴν ἔκτασιν τῆς κολοσιαιᾶς αὐτῆς ἐταιρίας, τὰς ἐργασίας αὐτῆς, καὶ τὴν ἀρμονίαν περὶ τὴν διοίκησιν καὶ τὴν διεξαγωγὴν τῆς τηλεγραφικῆς αὐτῆς ὑπηρεσίας. «δυσκολεύουμαι» εἶπεν ὁ **K. Pender**, «νὰ εὕρω τὴν κατάλληλον λέξιν, ὅπως ἐκφράσω τὴν πανταχοῦ παρούσαν ἐπιβλεψὴν τοῦ ἐντίμου δόκτορος, ὅπερ ὑπερφηρανεύμεθα, ἔχοντες σήμερον ἐν τῷ μέτῳ ἡμῶν, ἐπὶ τῆς ἀπεράντου ἐπιχειρήσεως, ἧς προϊτάται. Ὅπως δικαιολογήσω δὲ τὰς ἐκφράσεις μου ταύτας, τὸ καλλίτερον, νομίζω, μέσον εἶνε, νὰ δώσω ὑμῖν ὀλίγας στατιστικὰς πληροφορίας τοῦ μεγάλειου τῆς Ἐταιρίας ταύτης. Τὰ κεφάλαια αὐτῆς ἀνεβαίνουν εἰς 80 ἑκατομμύρια τελλήρα, ἔχει 13,000 σταθμούς διεσπαρμέ-

νοὺς εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἀμερικῆς, ἔχει 20,000 ὑπαλλήλους, 150,000 στόλους καὶ ἐπὶ αὐτῶν 425,000 μιλίων σύρματα· δὲν ὑπάρχει μέρος καθ' ὅλην τὴν Ἀμερικὴν καὶ Καναδᾶ, εἰς τὸ ὅποιον ἡ Ἐταιρία αὕτη νὰ μὴ ἔχη τηλεγρ. Σαθμόν, ἀκόμη καὶ εἰς τὰ μεθόρια τῶν ἀγρίων Ἰνδικῶν Χωρῶν, ὅπου ἐσχάτως περιηγοῦμαι, ἀπῆντων τὸ μικρὸν κανονὸν σώμα τῆς Ἐταιρίας· ἐνθυμῶμαι ὅτι τότε εἰς τὰ ἀπόκεντρα ἐκεῖνα μέρη ταξιδεύων ἐπὶ κοινῆς ἀμάξης, λευκῆς μικρᾶς σμακίᾳ μ' ἐσταμάτισε, ὅπως μοι ἐπιδώσῃ τηλεγράφημα· μοι εἶχον πληροφοροῦμαι πρὶν ἄρχισω τὸ ταξιδεῖόν μου ἐν Νέας Ἰόρκης, ὅτι κατὰ τὴν πορείαν μου τὰ τηλεγραφημάτά μου θὰ μοι ἐνεχειρίζοντο τὸ ταχύτερον, καὶ ἐθαύμασα διὰ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ὄργανισμοῦ τῆς τηλεγρ. ὑπηρεσίας τῆς Ἐταιρίας· τὸ τηλεγράφημα ἐκεῖνο μοι ἀνήγγελλεν κατὰ τὴν 11 ὥραν π. μ. τὴν νίκην τοῦ Στρατηγοῦ Οὐόσλεν εἰς Τελλὲλ-Κεμπίρ· ἀπῆντησα ἐκεῖθεν συγχαίρων τὸν Στρατηγόν. Ὅταν συννητήθημεν ἐσχάτως, ὁ στρατηγὸς μοι εἶπεν ὅτι ἔλαβε τὸ τηλεγράφημά μου ἐκεῖνο τὴν ἴδιαν ἡμέραν πρὸ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου (χειροκροτήματα). Παραλείπομεν τόσα ἄλλα, ὅσα ὁ ἀξιοτίμος Πρόεδρος τῆς ἐταιρίας, ἐξέθετε περὶ τῶν κερδῶν τῆς ἐταιρίας καὶ τῶν ἀρετῶν τοῦ δόκτορος Προέδρου τῆς Ἀμερικανικῆς ἐταιρίας, διότι δὲν μᾶς ἐνδιαφέρουσι, θέλομεν μόνον νὰ προσθέσωμεν ὅσα ἀβυσσος μεταξὺ τῆς ἡμετέρας καὶ τῆς τηλεγρ. ὑπηρεσίας ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ.

Ἡμεῖς ἐδῶ μίαν ἐναέριον γραμμὴν ἔχομεν διὰ τὸ ἐξωτερικόν, ἣτις χαρακτηρίζεται ὡς ἡ διεθνὴς ἡμῶν γραμμὴ, καὶ ἐπὶ ὥρας ἑλοκλήρου διακόπτεται καὶ πολλάκις ἐπὶ ὀλιγόηρον ἡμερονύκτιον, πλειστάκις τηλεγραφημάτα στέλλονται διὰ τῶν ταχυδρομείων μεταξὺ Πατρῶν καὶ Ζακύνθου ἔλλειψι γραμμῆς μεταξὺ Πατρῶν καὶ Τρεπίτου !

Ἡ σημερινὴ κυβέρνησις ἀνέλαβε νὰ διορθώσῃ τὴν γραμ-

μὴν ταύτην καὶ ἔφερε Βέλγον ἐπιτηρητὴν τῆς κατασκευῆς, ἀλλὰ καθ' ἃ πληροφοροῦμεθα καὶ ἡ ἐργασία αὕτη δὲν γίνεται ἐντελῶς καὶ τὸν προσεχῆ χειμῶνα θὰ ἔχομεν ἀφρευτικὸς πλειστάκις διακοπὰς ἐνεκα τῶν ἐνώσεων, διότι ἡ γραμμὴ διέρχεται καὶ πάλιν διὰ τοῦ δάσους τῆς μεταξὺ Πατρῶν καὶ Τρεπίτου χώρας, καὶ ἀποροῦμεν πῶς ἡ ἐνδιαφερομένη ἐταιρία δὲν ἐποίησατο τὰς δεούσας παραστάσεις περὶ τούτου.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς εὐφραδοῦς προπόσεως τοῦ **K. Pender** ἔξενίζομενος διευθυντὴς εἶπεν μεταξὺ τῶν ἄλλων : «Κατωρθώσαμεν νὰ δημοσιευθῶσιν εἰς Σαγγάη (Κίνας) αἱ κατὰ τὸ τέλος τοῦ χρηματιστηρίου τῆς Νέας Ἰόρκης τιμαὶ τῆς 3 ὥρας μ. μ. Ἰσχυρίζομεθα ὅτι ἐκτελοῦμεν τὴν τηλεγραφικὴν ὑπηρεσίαν ἐπίσης καλῶς ὡς εἰς πᾶν ἄλλο μέρος, ἀλλ' ὀφείλω νὰ ἠμολογήσω ὅτι καὶ ὑμεῖς ἐκτελεῖτε αὐτὴν ἐπίσης καλῶς καὶ δὲν ἤθελον ἐπιχειρηθῆναι νὰ σᾶς ὑπερβῶ.

Μεταξὺ Νέας Ἰόρκης καὶ Chicago 1050 μιλίων ἀπόστασιν, ἡ καθημερινὴ τηλεγραφικὴ ἀνταπόκρισις ἐκτελεῖται διὰ τοιαύτης ἐτοιμότητος, ὥστε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡ ἀπάντησις τοῦ τηλεγραφημάτος ἀφικνεῖται πρὶν ὁ ἀποστολεὺς ἀπέλθῃ τοῦ Τηλεγραφείου !» Ἐν μέσῃς Ἀθήναις δὲ τηλεγράφημα κατεπέμψον, διὰ τὸ ὅποιον ὁ ἀποστολεὺς ἐπλήρωσε τριπλάσιον τέλος, ἐπέταλῃ μετὰ 2 1/2 ὥρας ἀπὸ τῆς λήψεως ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πάτρας, καὶ αἱ ὑπάλληλοι δὲν ἐτιμωρήθησαν. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἡ εἰς Ἀμερικὴν τούτου ἤρκει ὅπως ἀποβληθῶσιν, ἡ τοῦλάχιστον τιμωρηθῶσιν αὐστηρότατα. Ὁ δόκτωρ προσέθηκεν ὅτι ὁ **K. Pender** ὑπέβαλλε τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ συσταθῇ ἐσπερινὸν χρηματιστήριον ἐν Λονδίῳ ἐργαζόμενον τὴν αὐτὴν ὥραν καθ' ἣν ἐργάζεται καὶ τὸ χρηματιστήριον τῆς Νέας Ἰόρκης, ὅπως ἀποστέλλωνται καὶ λαμβάνονται τηλεγραφημάτα ἀγοραπωλησιῶν χρεωγράφων ἐντὸς τῆς ὥρας τῶν διαπραγματεύσεων· ἡ γόνησις ἰδέαν αὐτῆς τοῦ **K. Pender** εἶπεν θέλει μαζάλως αὐ-

του πρὸς τὰ ὀπίσω· πρέπει νὰ παύσῃ πᾶσα ἀδελφαιότης νὰ γνωρίζω πῶς νὰ σταθῶ.

Ἄμεσως δὲ ἡ φρονησιμότης του μετέβαλεν ἐκφρασίαν. Ἐσωπτήθη καὶ ἐράνην ἠδχαριστήμενος.

Τὰ χαρακτηριστικά του, πρὸ ὀλίγου ἠλιωμένον, δὲν ἐνέβαινον νῦν τὴν ταραχὴν τῆς ψυχῆς του· αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν του δὲν ἀντηνάκτων πλέον τὰς εἰδεχθεῖς σκέψεις του· ἐν αὐτῇ ἰδίῳι τὰ πάθη δεδεσμευμένα ὑπὸ τῆς θελήσεώς του ἦσαν ἐξεγηγημένα.

Θέλων ἵνα ἡ μαρτυρία μὴ πληροφορηθῇ ἀκόμη περὶ τοῦ ναυαγίου τοῦ «Ἀτρομήτου», οὐχὶ βεβαίως ἐξ οἴκτου πρὸς τὴν δυστυχίαν, ἀλλ' ἐξ ὑπολογισμοῦ, ἐξήφηνε ταχέως τὰς ἐφημερίδας καὶ ρίψας νέον βλέμμα ἐπὶ τοῦ κατόπτρου, ἀφοῦ ἀνέλαβε τὸ σύνθημα ὑφους του, μετέβη πλησίον τῆς νύμφης του.

ΚΗ'

Ο ΝΑΥΤΗΣ ΤΟΥ ΑΤΡΟΜΗΤΟΥ

Ἡ Λουκία ὠροτάτη, καθήμενὴ ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου τῆς, εἰς τὴν συνῆθη τῆς στάσιν, ἐν χαυνότητι, ἐν ἀκινήσει, μετὰ χειρῶν συννηωμένων ἐπὶ τῶν γονάτων, μετὰ βλέμματος ἀπλανοῦς, βεθυθισμένου εἰς τὸ ζαφερόν, εἶχε τὴν σκέψιν αὐτῆς ἀπεριωμένην εἰς τὸ ὄριστον.

Ἐπὶ τῷ θορύβῳ τῆς ἀνοικθείσης θύρας ἐφρικίασεν, οἷον ἀποσπασθεῖσα ἀπὸ ὄνειρου καὶ βραδέως ἐστράφη.

— Καλημέρα, ἀδελφὴ μου, εἶπε διὰ τῆς θωπευτικῆς φωνῆς του ὁ βαρόνος.

Αὕτη ἀπῆντησε δι' ἐλαφρᾶς τῆς κεφαλῆς κινήσεως. Ἐπειτα οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς, οὗς ἀφηνεία λάμψις διηύγασε, προσηλόθησαν ἀγωνιωδῶς ἐρωτῶντες εἰς τοὺς τοῦ ἀνδραδέλου του τῆς.

Ὁ βαρόνος ἐκίνησε θλιβερῶς τὴν κεφαλὴν.

Ἡ Λουκία ἀφῆκε νὰ διαρρήξῃ ὑπόκωφος οἰμωγῆ.

— Πάντοτε χωρὶς εἰδήσεις ! εἶπεν ὁ Λέων.

— Τίποτε, τίποτε, ὑπέλαθεν ὁ βαρόνος, ζητῶν νὰ φανῇ λίαν τεθλιμμένος, δὲν τολμῶ πλέον ν' ἀπειρηθῶ, ἵνα σᾶς ἐναρρύνω. Οὐτ' ἐγὼ δὲν δύναμαι πλέον νὰ μένω ἥσυχος, ἤρχισαν νὰ με κυριεύουν αἱ ἐμένα θλιβεραὶ ἰδέαι.

Ἡ Λουκία ἐξέβαλε νέαν οἰμωγὴν.

— Ἐν τούτοις ἀδελφὴ μου, πιστεύσατέ μοι, δὲν παύω ἐλπίζω.

— Δὲν ἐλπίζω ἐγὼ πλέον, ἐψιθύρισεν ἡ δυστυχὴς τεθλιμμένη.

— Ἄ ! σᾶς παρακαλῶ, ὑπέλαβε ζωηρῶς ὁ Λέων, ἐλπίζετε ἀκόμη· μέχρι τοῦ τελευταίου λεπτοῦ ὀφείλομεν νὰ ἐλπίζομεν κατὰ τὴν σκληρὰν ἡμῶν προσδοκίαν ἢ ἐλπίς εἶνε τὸ μόνον καταφύγιον μας.

Ἡ Λουκία ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν μετ' ἀποθαρρύνσεως.

Ἐπεκράτησεν ἱκανῶς μακρὰ σιωπὴ.

— Ἀδελφὴ μου, ὑπέλαθεν ὁ βαρόνος, ἐρχομαι νὰ σᾶς ζητήσω ἀδειαν ἀπουσίας τριῶν ἢ τεσσαρῶν ἡμερῶν.

Διὰ τοῦ βλέμματος ἡ νεῖσις ἠρώτησεν αὐτόν.

— Καθ' ἑκάστην, γνωρίζετε, ἐξηκολούθησεν ὁ βαρόνος, μεταβαίνω εἰς Παρίσιους ἵνα μάθω τι, ἀλλὰ ματαίως διέρχομαι τὸν καιρὸν μου εἰς τὰ γραφεῖα τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐταιριῶν· μάτην ἀναγινώσκω ὅλας τὰς ἐφημερίδας μέχρι τέλους, ἐπανέρχομαι ἐνταῦθα τὴν ἐσπέραν χωρὶς νὰ λάβω πληροφορίαν τινα, καὶ καθήμεραν αὐξάνει ἡ ἀνησυχία μου. Λοιπὸν, ἀδελφὴ μου, ἀπεράσισα νὰ μεταβῶ εἰς Χάβρην· ἐκεῖ βεβαίως θὰ μπόρῃσω νὰ μάθω κατὰ τι. Ὁ «Ἀτρόμητος» ἐπὶ τοῦ ὀποίου ἐπεβιάσθη ὁ ἀδελφός μου εἶνε πλοῖον ἐμπορικόν, ἀνήκον εἰς ἐφοπιστὴν τῆς Χάβρης. Ἐσκέρθην λοιπὸν ὅτι τὸ καλλίτερον καὶ ἀσφαλέστερον μέσον τοῦ νὰ πληροφορηθῶ ταχέως εἶνε ν' ἀπευθυνθῶ κατ' εὐθείαν εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην τοῦ «Ἀτρομήτου».

Τὸ βλέμμα τῆς νεαρᾶς γυναικὸς ἐξεγερεθείσης ἐξέπεμψε λάμψιν.

— Μάλιστα, μάλιστα, ἀπῆντησε μετὰ τινος δυνάμεως ἐν τῇ φωνῇ, πηγαίνετε εἰς Χάβρην, ἀδελφέ μου, καὶ μάθετε τὴν ἀλήθειαν ! Ἄ ! ἀπὸ δέκα καὶ πέντε ἡμερῶν δὲν ζῶ πλέον, νομίζω ὅτι ἀποθνήσκω ! Κάθε ὥρα μού φαίνεται μακρὰ ὡς αἰὼν ! Θέλω νὰ μάθω, θέλω νὰ μάθω. . . Πηγαίνετε, πηγαίνετε, ἀδελφέ μου, τρέξατε εἰς Χάβρην. Φερετέ μου τέλος πάντων μίαν εἰδήσιν καλὴν ἢ κακὴν. . . Ἐἴν

ὀφείλω ἀκόμη νὰ ἐλπίζω, θὰ ἐλπίζω εὐχαριστοῦσα τὸν Θεόν. . . Ἐὰν τὰ πάντα τετέλεστοι δι' ἐμὲ, ἐὰν δὲν θὰ ἴδω πλέον τὸν ἀγαπῆτόν μου Παῦλον, μὴ μοῦ κρύψετε. . . ὄχι, μὴ τὸ κρύψετε. Τὸ κτύπημα θὰ ἦνε τρομερόν, κεραυνόβολον, θὰ με φονεύσῃ. . . Ἀδιάφορον ! Μὴ τρομάξετε, μὴ λειποθυμήσετε, ἀδελφέ μου. . . Ὁ θάνατος θὰ μού ἦνε γλυκός. Ὁ θάνατος εἶνε ἡ παντοεινὴ ἀνάπαυσις. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ πλέον ὁ Παῦλός μου, πρέπει ν' ἀποθάνω, διὰ νὰ μπόρῃσῃ ἡ ψυχὴ μου νὰ ἐπανεύρῃ τὴν ἰδικὴν του.

Ἐξαντληθεῖσα ὑπὸ τῆς προσπάθειας, τὴν ὅποιαν κατέβαλεν, διὰ νὰ ὁμιλήσῃ, κατέπεσεν ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου.

— Θάρρος, ἀδελφὴ μου, θάρρος ! ἀνέκραξεν ὁ βαρόνος, θὰ σᾶς φέρω καμμίαν καλὴν εἰδήσιν.

Ἐστρεψεν αὕτη τοὺς χαύνους ὀφθαλμούς τῆς πρὸς αὐτόν, ἐπὶ δὲ τῶν χειλέων τῆς ἐξεικονίσθη ὠρόν τι μειδιάμα.

— Πόσον θ' ἀπουσιάσητε ; εἶπε.

— Τέσσαρας μόνον ἡμέρας.

— Μάλιστα τέσσαρας τὸ πολὺ ἡμέρας, σᾶς τὸ ὑπόσχομαι.

— Λοιπὸν, ὅπως ἀποφύγω τὰς ἐδυνηρὰς σκέψεις μου, ὀφείλω τέσσαρας ἀκόμη ἡμέρας νὰ ἐλπίζω. Βλέπετε, ἀδελφέ μου, πόσον εἶνε μεγάλη ἡ πρὸς σᾶς ἐμπιστοσύνη μου, προσέθετε ταῖνουςα εἰς τὸν Λέοντα τὴν μικρὰν λευκὴν αὐτῆς χεῖρα.

ξήσει τὰς ὠφελείας τῶν τηλεγραφικῶν ἐταιριῶν Λονδίνου καὶ Ἀμερικῆς.

Εὐχόμεθα αἱ πληροφορίες αὗται περὶ τοῦ πῶς διεξάγεται ἡ τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ φέρωσι καρπὸν καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν τηλεγραφικὴν ὑπηρεσίαν.

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΒΩΛΟΥ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Βῶλος, 30 Μαΐου

Τούς πάντας κατέπληξεν ἐνταῦθα τὸ ἀποτέλεσμα τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, ὅχι διότι δὲν ἀνεμένον τὴν ἐκλογὴν τοῦ Καρτάλη, ἀλλὰ διὰ τὴν φανεράν πλειοψηφίαν καὶ τὸν φανατισμὸν τῶν ψηφοφόρων. Ὁ δῆμος Βώλου σύγκειται ἐκ τῆς καθυπὸ πόλεως καὶ 2—3 μικρῶν χωριῶν εἰς ἀπόστασιν μιᾶς ὥρας ἀπ' αὐτῆς, ὀνομαζομένων Καλύβια· πάντες οἱ δημόται οἱ ψηφοφόροισι ἦσαν περὶ τοὺς 1300. Ἐξ αὐτῶν ὁ Καρτάλης ἔλαβε ψήφους 892, ὁ δὲ Σπυρίδης μόλις 527, τοῦθ' ὅπερ δίδει πλειοψηφίαν 366 ψήφων, πᾶσιμα ἐκ τῶν σπανιωτέρων βεβαίως προκειμένου περὶ ἐκλογῆς μεταξὺ δύο ἀντιπάλων κομμάτων· προσέτι δὲ σημειώσατε ὅτι ἐπέτυχεν ὁλόκληρος ὁ συνδυασμὸς τοῦ κ. Καρτάλη, οἱ παρθεροὶ καὶ οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι, μηδενὸς ἐκ τῶν υποψηφίων τοῦ κ. Σπυρίδου ἐκλεγέντος. Ὁ κύριος λόγος τῆς μετὰ φανατισμοῦ διεξαχθείσης ταύτης ψηφοφορίας εἶνε ὅτι τὰ δύο κόμματα, δικαίως ἢ ἀδίκως, ἐγαρκατηρίσθησαν ὡς τὸ τῶν κοτζαμπασίδων καὶ τὸ τῶν φιλελευθέρων. Πράγματι οἱ περὶ τὸν κ. Σπυρίδην εἶνε οἱ προὔχοντες τοῦ Ἰθαγενοῦ; στοιχείου, οἱ νοικοκυραῖοι, ἐνῶ ὁ Καρτάλης ἦν τλησε τὴν δυνάμιν του παρὰ τοῦ λαοῦ. Ἡ ἰδέε αὕτη ἐρριζώθη καὶ διεδόθη πανταχοῦ, διὰ τοῦτο ὅχι μόνον ἐδῶ ἐνίκησε τὸ

καρταλικὸν κόμμα, ἀλλὰ καὶ καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Πηλίου, μ' ὅλην τὴν ἐπιρροὴν τῶν ἐναντίον αὐτοῦ τεσσάρων βουλευτῶν, ἠττηθέντων πανταχοῦ ἐν τοῖς ὑποψηφίσις αὐτῶν δημάρχους. Τοιοῦτοτρόπως ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ νίκη κατὰ μέγα μέρος ἀποδοτέα τῷ Ἰωάννῃ Καρτάλη, τῷ μόνῳ βουλευτῇ ἐκ Πηλίου ὅστις ἔμεινε μακρὰν τῆς ἐμάδος τῶν τεσσάρων καὶ τοῦ ὁποῖου οἱ φίλοι ἐπέτυχον εἰς ὅλους σχεδὸν τοὺς δήμους. Ἐν τῷ δήμῳ Φερρῶν, τῷ πλησίον ἡμῶν Βελεστίῳ, ἐπέτυχεν ὁ κ. Γιαννακόπουλος, ἐν Μακρονήσῳ ὁ υποψήφιος τῶν φιλελευθέρων Κουκουδάκης, ἐν Ὁρμυνίῳ (Πορταριᾷ) ὑπῆρξεν εἰς μόνος ὑποψήφιος δήμαρχος, ὥστε ἡ πάλῃ συνεκροτήθη περὶ τοὺς παρθερούς καὶ το δημοτικὸν συμβούλιον, συγκροτηθέντα αὐτόχρονα ἐκ τοῦ ὀγκλοκροτικῶν στοιχείου· ἐν τῷ δήμῳ Ἰωλκοῦ (ἄνω Βώλου) ἐξελέγη ὁ κ. Χαδζῆ Βασιλῆς, νεοφώτιστος Καρταλιστῆς· ἐν Ζαγοράῃ ἠττήθη ἡ νοικοκυραίων οἰκογένεια τῶν Κασσαβέτιδων, ἧς ὁ υποψήφιος Κασσαβέτης, ὁ ἐπιλεγόμενος Μπαμπᾶς, ἐδομηκοποιότης γέρον, μ' ὅλην τὴν ἐπιρροὴν καὶ τὰς ἐν τῷ τόπῳ ἀγαθοεργίας τοῦ οἴκου καὶ τῶν συγγενῶν του, δὲν ἠδυνήθη νὰ κατισχύσῃ τοῦ ρεύματος, καὶ τὴν ἀρχὴν κατέλαβεν ὁ κ. Γιαννακόπουλος. Παραλείπω τοὺς ἄλλους δήμους καὶ σὰς ἀναφέρω τούτο μόνον διὰ τὸ παράδοξον τοῦ πράγματος: Ἐν Λαγωνίσι, μ' ὅλην τὴν ἀντίπραξιν τοῦ βουλευτοῦ Κουκουσλή, ἐξελέγη δήμαρχος ὁ κ. Κιτιλῆς, ἐκ τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων· ἀλλ' ἐνεκα προγενεστέρων ἐρίδων δι' ἄλλους λόγους καὶ ἔργων αὐτοδικίας ἐν τῷ χωρίῳ εἶχε καταδικασθῆ εἰς δήμενον φιλάκισιν ὁ κ. Κιτιλῆς καὶ ἀπέτιε τὴν ποινὴν του ἐν Βώλῳ, ἀκριβῶς δὲ ὅτε ἤλθεν ἡ εἰδήσις τῆς ἐκλογῆς; ἦτο ἡ προτελευταία τῆς ἀπολύσεώς του. Ὁ κ. εἰσαγγελεὺς αὐθορμήτως τῷ ἐπρότερον τότε νὰ τῷ χαρίσῃ τὴν ὑπολειπομένην ἡμέραν, ἀλλ' ἐκεῖνος ἠρνήθη προτιμήσας ν' ἀποτίσῃ μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς τὴν ποινὴν του. Τὴν ἐπιούσαν πλείστοι χωρικοὶ, περὶ τοὺς 200, ἤλθον

Ὁ βαρόνος λαβὼν τὴν χειρὰ ἔφερον αὐτὴν ἐπὶ τῶν χειλέων του μεθ' ὑποκλίσεως.
— Ἀναχωρεῖτε σήμερον; ἠρώτησεν ἡ Λουκία.
— Μετὰ μίαν ὥραν. Σὰς λέγω καλὴν ἐντάμωσιν.
— Ἐντὸς ὀλίγου.
— Μὴ λησμονῆτε ἐκεῖ κάτω ὅτι ἡ Λουκία ἀναμένει τὴν ἐπάνοδόν σας ἀνυπομόνως, διὰ νὰ μάθῃ ἐὰν πρέπη νὰ ζήσει ἢ ν' ἀποθάνῃ.
— Οὕτε λεπτόν θὰ χάσω.
Ἡ νεαρὰ γυνὴ ἔκαμε διὰ τῆς χειρὸς καὶ τῆς κεφαλῆς σημεῖον ἀποχαιρετισμοῦ.
Ὁ βαρόνος ἐξῆλθε τοῦ κοιτῶνος.
Διέταξε τὸν ἡνίοχον νὰ ζεύξῃ ἀμέσως ἵππον εἰς τὸ ὄχημα, ἵνα μεταβῇ εἰς Παρισίους. Μετὰ ταῦτα διατάξας νὰ τοῦ φέρωσι τὸ πρόγευμα, ἔφαγε ἐν σπουδῇ, ὡς ἄνθρωπος λίαν βιαζόμενος, ἔπειτα μετέβη εἰς τὸ δωμάτιόν του, ἵνα ἐνδύθῃ ὀδοιπορικὴν ἐνδυμασίαν. Ἔθετο εἰς βύρσινον ρωσικὸν σάκκον, εὐμετακόμιστον, ἀσπρόρουχα καὶ βεβαιωθεὶς ὅτι ἡ θύρα του ἦτο καλῶς κλειμένη, ὅτι οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ἰδῇ οὔτε νὰ τὸν ἀκούσῃ, ἤνοιξε παλαιὸν ἐπιπλόν, κινήσας μυστικὰ ἀόρατα ἐλατήρια. Οἱ ὀφθαλμοὶ του ἐσπινθηροδύλησαν, τὸ μέτωπόν του ἐραιδρύνθη.
Ἐπὶ τινος τῶν θηκίων τοῦ ἐπίπλου ἦσαν ἐπισεσωρευμένα δέματα τραπεζιτικῶν γραμματίων, γραμμάτια χιλίων,

πεντακοσίων, διακοσίων, ἑκατὸν φράγκων, ἐπὶ τοῦ δευτέρου κύλινδρου χρυσοῦ, ἐπὶ τῶν ἄλλων ἦσαν τεθειμένοι ἐν καλῇ τάξει πολυάριθμοι τίτλοι τοῦ Κράτους, μετοχαὶ τῆς Γαλλικῆς Τραπεζῆς, τῆς ἐταιρίας τοῦ Ἀερίοφωτος καὶ ἄλλα διάφορα χρωμάτια. Πάντες οὗτοι οἱ διάφοροι τίτλοι ἦσαν εἰς τὸν φέροντα καὶ ἀναπαρίστων πλέον τῶν δύο ἑκατομμυρίων, ὑπολογιζομένου δὲ καὶ τοῦ χρυσοῦ καὶ τῶν τραπεζιτικῶν γραμματίων εἰς ἐν τοῦλάχιστον ἑκατομμύριον, τὰ ἐν τῷ ἐπίπλῳ ἀνήρχοντο εἰς πλείονα τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων.
Τὸ λοιπὸν τῆς περιουσίας τοῦ μαρκησίου Σαμαράνδ, τρία ὡς ἔγγιστα ἑκατομμύρια εἰς χρωμάτια τῷ φέροντι, ἦσαν πάντοτε κατατεθειμένα εἰς τὴν Γαλλικὴν Τράπεζαν.
Τὴν μεγάλην δὲ ταύτην περιουσίαν τοῦ μαρκησίου Σαμαράνδ ἐπωφθαλμῆς ὁ βαρόνος Δεσιμιάζ· εἰς τὸν ἠθσαυρὸν τούτου, ἐμπιστευθέντα εἰς τὴν ἐλικρινέειαν καὶ τιμὴν του, ὅστις, τοῦ ἀδελφοῦ του ἀποθανόντος, ἀνήκεν εἰς τὴν μαρκησίαν, τὸν πλοῦτον, λέγομεν, τούτου διενεοεῖτο νὰ λάβῃ ὑπὸ τὴν ἀποκλειστικὴν κατοχὴν του.
Ἐμελέτα μετὰ ψυχρότητος τὴν πρᾶξιν τοῦ σφετερισμοῦ ζητῶν ἐν τῇ διανοίᾳ του, προσιτὴν εἰς πᾶσαν κακὴν σκέψιν, τὸ μέσον τοῦ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ κκοῦργημα. Ἐστερμμένος ἠθικότητος, ὁ ἄθλιος ἠδυνήθη τοσοῦτος καλῶς νὰ ἀποκομίσῃ τὴν συνείδησί του, ὥστε οὐδεμία ἐσωτερικὴ φωνὴ τῷ ἐκράυγαζεν: κλέπτα! (ἀκούουσι).

ἐπιποὶ μετὰ σημαίων καὶ τυμπάνων καὶ ἀλαλαγμῶν καὶ ζητωκραυγῶν καὶ θριαμβευτικῶ τῷ τρόπῳ μετὰ στεφάνων καὶ ἀσμάτων παραλαβόντες ἐκ τῆς φυλακῆς τὸν νεὸν δῆμαρχὸν τῶν ἀπῆλθον εἰς τὸ χωρίον.

Ἡ τάξις οὐδόλω; διαταράχθη καθ' ὅλας ταύτας τὰς ἐκλογάς, μολοντί ὁ σάλος εἶχε κορυφωθῆ καὶ πρὸ ἡμερῶν συμβῆ οὐκ ὀλίγα ἀτοπήματα.

Καθ' ἃ μανθάνω, ὁ ἐν Ἀκρίσῃ ἐκλεγείς κύριος Χρήστος Γεωργιάδης ὀφείλει τὴν νίκην του εἰς τὸ τουρκικὸν στοιχείον, ἐξ οὗ παρέλαβεν ἀρκετοὺς δημοτικὸς συμβούλους καὶ ὅπερ σύσσωμον ἐψήφισεν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἐν Φαρσάλῃσι ἐξελέγη δήμαρχος Τούρκος.

Η ΠΥΡΚΑΙΑ

Μετὰ τὴν πρώτην πρᾶξιν τοῦ Γουανερῆ χθὲς τὴν νύκτα νέφος μαῦρον καπνοῦ προσεῖλκυσε τὰ βλέμματα τῶν ἐξω τοῦ θεάτρου καθήμενον πρὸς τὴν νοτιὰν πλευρὰν τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου. Τὸ νέφος κατ' ἀρχὰς ἐξελέχθη ὡς κωνοειδὲς ὑπὸ τοῦ σφοδροῦ ἀνέμου ἀναρπασθεὶς καὶ στροβιλιζόμενος ὑπεράνω τῆς ἀνοικτῆς ἐκεῖ κάτω πεδιάδος. Μετὰ μικρὸν ὅμως ὁ καπνὸς ἐκεῖνος διεχυροῦτο ὑπὸ φωτεινῶν τινῶν ἐκλάμψεων, μικρὰ δὲ φωστρικά σώματα ἀνατινυόμενα μεθ' ὀρμῆς εἰς τὸ ὕψος ὡς σπίθες ἐραγαίσης ρακέτας μετέπειθον τοὺς περιέργους θεατὰς περὶ τοῦ μετεωρολογικοῦ φαινομένου. Ἀίρνης πυρκαϊᾷ ἠκούσθη μία φωνή, καὶ γλῶσσαι φλογώδεις ἀναφανείσαι ἀπὸ τοῦ μέρους ἐκεῖνου κατεφώτισαν τὴν Ἀκρόπολιν, τὴν λόφον τοῦ Φιλοπάππου, τὰ περὶ τὸ ὕψωμα τῶν δύο ἀτμομύλων καὶ πάσας τὰς ἄλλας ἐξοχὰς τῆς γραφικῆς κολλάδος τοῦ Φαλήρου καὶ μέρος ἀκέραια τοῦ Σαρωνικοῦ!

Ἡ πυρκαϊᾷ ἐραγαίσα εἰς τινὰ φαίνεται σιτοβολῶνα μετὰξὺ τοῦ ἀτροσιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ καὶ τῆς κομψῆς ἐπὶ τοῦ Ἰλισσοῦ γεφύρας ἐλάμβανε βαθμηδὸν εὐρυτέρας διαστάσεις μέχρις ὅτου ἐπέσετάθη ἐπὶ τῶν θερισμένων ἀγίων τὸ κατ' ἀρχὰς ἐν μικρῷ κυκλικῷ σχήματι θραδύτερον ὅμως εἰς ἀπέραντον φωτεινὴν ζώνην ἀναπτυχθεῖσα καὶ ζητούσα νὰ περιλάβῃ ὅλην τὴν φαληρικὴν πεδιάδα!

Τὸ θέαμα ἦτο μεγαλοπρεπὲς ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ φασερότητι καὶ ὅταν ἐν ἀρχῇ πύρηναι γλώσσαι ἀνεφάνησαν ὀπισθεν τῶν κυπαρίστων παρὰ τὸ νοσοκομεῖον ἐνόμιζες ὅτι ἐκεῖ ὀπισθεν σφουριλαττεῖται ὁ χρυσὸς ἥλιος, ἡ ὅτι ἠραϊστὸς τις κορυφῇ ἐκρήγνυται εἰς καπνὸν καὶ φλόγας. Ὁλος ὁ ἐν τῷ θεάτρῳ κόσμος ἐξόρμησε τῶν θυρῶν αὐτοῦ καὶ συνεπυκνωτο μετὰ τοῦ ἐξω κόσμου, καὶ ἀπεθαύμαζε, καὶ ἐφρικία, καὶ ἠγάλλετο, καὶ ἀπελιθούτο, καὶ ἐσκήρτα πρὸ τῆς μαγικῆς, ἀλλὰ καὶ τρομερᾶς ἐκεῖνης σκηνογραφίας· ἦτο τόσο ἐπιβάλλον καὶ ἀποθαμβοῦν τὸ θέαμα, ὥστε πάντες — πολιταὶ καὶ στρατιωτικοὶ, ἀστυνομία καὶ χωροφυλακῆς, — ἐαρφώθησαν εἰς τὴν θέσιν τῶν θεώμενοι τὴν παράδοξον ἐκείνην καὶ πρωτοφανῆ χωρομέτρησιν ὑπὸ τοῦ πυρός.

Χρῆζουσιν ὅμως ἰδιαιτέρας μνείας ἀξιωματικοὶ τινες οἱ ὅποιοι δὲν ἐκαρφώθησαν μόνον ἀναυδοὶ καὶ ἀκίνητοι, ἀλλ' ἀνῆλθον ἐπὶ τῶν τραπεζῶν ὡς ἀγάλματα πλέον στηθέντες ἐκεῖ πρὸ τοῦ πυρός ὅπερ ἦτο πιθανὸν νὰ φθάσῃ μέχρι τῶν ποδῶν των.

Μετὰ μικρὸν ἡ πυρκαϊᾷ κατεπνίγετο μόνον ἀφίνουσα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ φωτεινὰ σημεῖα ὑπενθυμίζοντα τὰς κλασσικὰς μας ρετινοφωτίας, μέχρις ὅτου ἐντελῶς ἠπεσέσθη, καὶ σκότος

ἐγένετο μέγα καὶ ἀνεμὸς ἐφύσσα σφοδρὸς καὶ κωνοειδὲς εἰς νεφέλας ἀνυψούτο, ἐν μέσω τῶν ὁποίων ἐπανελήφθη ἡ μικρὸν διακοπέισα παράστασις τοῦ θεάτρου.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ
Πρακτορεῖον Σαβᾶ

Σαγκαῖ, 14 Ἰουνίου. Ἐν τῇ μετὰ τοῦ κ. Τρικοῦ, τοῦ νέου τῆς Γαλλίας πρεσβευτοῦ εἰς Κίνα, συνεντεύξει, ὁ Λιούγκ Σάγκ, ἀντιπασιλεὺς τῆς Καντῶν ἐβεβαίωσε τὸν πρεσβευτὴν περὶ τῶν εἰρηνικῶν τῆς σιναικῆς κυβερνήσεως ἀίσθημάτων πρὸς τὴν Γαλλίαν. Ὁ κ. Τρικοῦ ἐδήλωσεν, ὅτι πάντες οἱ τακτικοὶ Σίνα στρατιῶται, ὅσοι θὰ ἠχμαλωτίζοντο ἐν Τονκίνο, θὰ θεωροῦντο ὡς ληστὰι καὶ, ὡς τοιοῦτοι θὰ κατεδικάζοντο εἰς θάνατον.

Παρίσις, αὐθημερόν. Ἐκ Μασσαλίας ἀγγέλλεται ὁ θάνατος τοῦ ἐφοπλιστοῦ Λουδοβίκου Φρεσσινέ.

Παρίσις, αὐθημερόν. Ἑλληνικὸν δάνειον. Γαλλικὴ ράντα (rente) 108,07. Τουρκικὸν δάνειον 11,22. Ἡνωποικημένον αἰγυπτιακὸν 368,.... Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνο 25,31.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συστηθέντος ἐπὶ τοῦ κτήματος τοῦ κ. Δ. Ι. Σούτζου εἰς θέσιν Γλυκὸβρουσιν παρὰ τῇ πόλει Ἀθηνῶν νέου

ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΥ

γνωστοποιεῖται ὅτι οἱ βουλόμενοι νὰ ἔχωσι καθ' ἑκάστην πρωίαν ΑΓΝΟΝ ΓΑΛΑ ΑΓΕΛΑΔΙΝΟΝ

ἐντὸς ὁραγίων διὰ σφραγίδος ἠσφαλισμένων δύνανται ἀπὸ τῆς σήμερον νὰ ἐγγραφῶσιν εἴτε ἐν τῷ γραφεῖῳ τῶν Ἀδελφῶν Οἰκονόμου, ἐδῶ Σταδίου, εἴτε ἐν τῷ καταστήματι Κόλα, οἰκία Β. Μελά, σημειοῦντες εὐκρινῶς τὴν ποσότητα γάλακτος ἣν ἐπιθυμοῦσι καὶ τὴν κατοικίαν αὐτῶν ὅπως μὴ προέλθῃ σύγχυσις εἰς τὴν διανομὴν.

Ἡ μεταφορὰ καὶ παράδοσις τοῦ γάλακτος εἰς τὰς οἰκίας τῶν ἐγγραφησομένων γενήσεται καθ' ἑκάστην πρωίαν περὶ ὥραν 5ην ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας 23 Μαΐου.

ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΓΑΛΑΚΤΟΣ

ἐρίζεται τῆς ἡμισίας ὀκάδος ἐν ὁραγίῳ εἰς λεπτὰ 55, τῆς μιᾶς ὀκάδος εἰς δραχμὴν 1 καὶ τοῦ ὁραγίου τῶν δύο ὀκάδων εἰς δραχμὰς 2.

(Ἡ διεύθυνσις τοῦ Γαλακτοκομείου «Γλυκὸβρουσις»)

ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΟΝ ΠΑΣΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΟΙΝΟΙ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

(Ὁδὸς Σταδίου κάτωθεν τῆς οἰκίας Λύτσιας)

ΔΙΝΟΡΑ

Ἐίχεν ἐπὶ τοῦ λαίμοδέτου του μαργαρίτας καὶ ἀδάμαντας ἐκτάκτου ὄγκου, περιφανεῖς περὶ τοῖς κοσμηματοπώλαις. «Νὰ τοὺς πάρῃ κανεῖς, θὰ κάμῃ λαμπρὴ περιουσία!» ἔλεγαν εἰς τὴν λέσχην. Ἡ περὶ τὰ κοσμήματα ἀσωτεία του ἀφῆρει ὀλίγον τι ἀπὸ τὸ βρεττανικὸν του κόμισμα, ἀπὸ αὐτὸν τὸν Πικρισινὸν μὲ τὸ ξενότροπον ἐξωτερικόν, Ἐγγλέζου ἢ Ρώσου, τοῦ ὁποίου τὸ κυριώτερον θέλημα ἦτο ὕπερ οὐδεὶς τῷ διημιφισθῆται—ἦτο τὸ ἐξῆς: Κανεῖς δὲν χαιρετᾶ σὰν αὐτόν. . . κανεῖς!

Χαιρετισμὸς ἀπαράμιλλος· εὐθυτενὲς τὸ σῶμα, οἱ πόδες ἀποτελοῦντες ὀξείαν γωνίαν, ὁ τράχηλος αὐτομάτως προσκλίνων, οὔτε πολὺ, οὔτε ὀλίγον, μέχρις ἰδιαιτέρου τινὸς βαθμοῦ, ὅστις πρὶν συντελεσθῆ ἔδιδεν εἰς τὸ χαιρετισμὸν ὑπεροπτικὸν χαρακτῆρα, συντελούμενος δὲ, καθίστα φιλοφρονητικώτατον, — βραχεῖα ὑπόκλισις, ταχεῖα ὑπόκλισις, ταχεῖα κίνησις, ἐν δυοῖς χρόνοις,—ἐξαιρετὸν τὸν χαιρετισμὸν. «Κανεῖς δὲν χαιρετᾶ σὰν αὐτόν!» Ὁ πρίγγιψ Σαντεναὶ τὰ πάντα κατώρθου μὲ τὴν ὑπεροχὴν καὶ εἰδικότητα τοῦ χαιρετισμοῦ του.

Ἐσύχναζον εἰς τὰ σελῶνια γυναῖκες ἀρκετὰ προχωρημένης ἡλικίας, χῆραι τὰς ὁποίας ὁ χρόνος εἶχε καταστήσει ἀξιοσεβαστοὺς αὐταί, ὅταν τὰς ἠρώτων: «Ὁ πρίγγιψ Ρενὲ χαιρετᾶ καλλίτερον ἀπὸ τὸν πατέρα του;» Ἄφρον νὰ ἀνατελεῖ ἐπὶ τῶν γελῶν των, τῶν πεπλασμένων ἤδη διὰ γεροντικὰ φιλήματα, κομψὰ μειδιάματα πλήρη παρελθόντος, τὰ ὁποία ἤθελον νὰ εἶπουν, ὅταν τὸ στόμα δὲν τὸ ἔλεγε: «Αἱ! εἶναι ἄλλο πρᾶγμα. . . εἶναι ἄλλο πρᾶγμα!» Ἄ! τὰ ὠραῖα μειδιάματα! καὶ τί κολακευτικά, παρὰ τὴν ἡλικίαν των, διὰ τὸν μακαρίτην πρίγγιψ Γεράρδον Βωμαρτέλ, στρατηγὸν Σαντεναὶ, «τὸν τελευταῖον Ἀθενσεράγον».

Κατὰ τὰ λοιπὰ, ὁ μαρκήσιος Δὲ Φερδὺ δὲν τὸ ἔκρυπτεν ἀπὸ τὸν ἀνεψιὸν του Ρενὲ. Ὁ μαρκήσιος, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πρίγγιψ Γεράρδου, εἶχε νυμφρευθῆ τὴν δεσποινίδα Σαντεναὶ, ἀδελφὴν τοῦ στρατηγοῦ, καὶ εἰκοσιδύο ἐτῶν ἦτον σημαιοφόρος τοῦ πρίγγιψ. Μία σφαῖρα τὸν εἶχεν εὑρεῖ καὶ ξαπλώσει κατὰ γῆς, πρὸ τοῦ στρατηγοῦ του, τὴν ἡμέραν τοῦ Μαλακῶφ. Σχεδὸν ἔνεκα θαυμασμοῦ πρὸς τὸν πρίγγιψ Σαντεναὶ, ἐπιστρέψας ἐκ Κριμαίας ὁ μαρκήσιος Φερδὺ, ἐζήτηε τὴν χεῖρα τῆς μόνης ἀδελφῆς τοῦ Γεράρδου. Γάμος ἐξ ἔρωτος, τοῦ ὁποίου ὁ ἔρωσ διήρκεσεν ὅσω διαρκεῖ ἡ φιλὴ καιομένου ἀγγύρου. Ὁ μαρκήσιος ἀπὸ τοῦ 1858 μέχρι τοῦ 1870 εἶχε ζήσει βίον παρεκτροπῶν, καὶ ἡ μαρκησία, ἥτις, μεθ' ὅλας τὰς τρέλλας του, τὸν ἠγάπα πάντοτε, παρηγορεῖτο καθισταμένη, ἢ ἐγκαταλειμμένη σύζυγος, μήτηρ λατρευτῆ καὶ ἀξιολάτρευτος. Ἀνέτρεφε τὸν υἱὸν τῆς, κατὰ δύο ἐτη μικρότερον τοῦ Ρενὲ, καὶ μὲ ὀλίγην καλὴν θέλησιν εἶχε δυνήθη νὰ σωφρονίσῃ τὸν σύζυγόν τῆς, τὸν θεότερλλον ἐκείνον, καὶ ὀλιγώτερον ἑνὸς παιδιοῦ λογικόν.

Τὸ 1870, ὁ Φερδὺς ἐπανελάμβανε τὴν ὑπηρεσίαν, ἐχαιρέτιζε τὴν μαρκησίαν, ἠσπάζετο ἐπὶ τοῦ μετώπου τὸν δεκατριετῆ υἱὸν του Ραῦμόνδου. Αἰχμαλώτος, ἐπανήρχετο ἐν εὐθέτω χρόνῳ, διὰ νὰ κατευνάσῃ, παρὰ τὸ πλεῦρον τοῦ Ραῦμόνδου, τὴν θλίψιν τῆς κυρίας Δὲ Φερδύς. Τὸ παιδίον ἐτελείωνε τὰς σπουδὰς του εἰς τὸ Γυμνάσιον, ἡ μαρκησία ἐπανελάμβανε τὴν παρισινὴν ζωὴν τῆς, ὅπως καὶ αὐτοὶ οἱ Παρίσιοι ἐ-

πανήρχιζον τὴν ἰδικὴν των, καὶ πλησιάζων ἤδη τὰ σαράντα, ἀλλ' εὐειδῆς περίκομπος, ἰσχνός, γοργός, μὲ τὸ δίκην ἀρπάγης στριμμένο μουστάκι του καὶ τὰς φαιάς του τρίχας ὡς ἂν τὰς εἶχε πουδραρισμένας, διημιφισθῆται πρὸς τὸν ἀνεψιὸν του Ρενὲ τὰς διαθέσιμους καρδίας, ἱκανὸς μεθ' ὅλην τὴν ἡλικίαν του, νὰ πολεμήσῃ τὸν πρίγγιψ δὲ Σαντεναὶ ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ ἐκείνου ἐδάφους, τὸ ὅποσον ἀπὸ ἐτῶν τῷ ἦτο παραδόξως οἰκεῖον.

— Ναι, ἀγαπητέ μου, ἔλεγε φαιδρῶς ὁ μαρκήσιος, δὲν εἴσθε ἄνδρες σεῖς οἱ ἄλλοι! Ὁ Ραῦμόνδος εἶνε ἕνας καλόγερος! Ὅλο μὲ τὰ βιβλία του ἔχει νὰ κάμῃ! ὡς τότε μπορεῖ νὰ εἶνε κἀνεὶς ἔτσι! Καὶ σὺ, δελεαστὰ, ἐὰν ἡ σκιά τοῦ πατρός σου ἐπανήρχετο μὲ ἄσπρα μαλλιά,—μ' ἀκούς; μὲ ἄσπρα μαλλιά—ὄλαις αἱ ἐρωμέναις, ὄλαις, θὰ σὲ ἀφιναν ἔς τὴ μέση διὰ τὸ φᾶσμα τοῦ πατρός σου! Ἄλλως τε, χωρὶς νὰ πάμε μακρύτερα. . .

Ἐταντώνετο, ἐψιθύριζεν ἐν ὄνομα γυναικὸς ὅποιονδήποτε, καὶ ἐγέλα ὑπὸ τὸν λεπτὸν μύστακά του, βλέπων τὸν μορρασμὸν τοῦ ἀνεψιοῦ του.

— Νικημένος ἀπὸ μένα, Ρενὲ! Ρώτησε νὰ ἰδῆς; πότε ἐγεννήθηκα, κακόμοιρε! 1833! . . . Δὲν εἶνε ἄντροπή σου!

Παρηγόρει κατὰ τὰ ἄλλα τὸν ἀνεψιὸν του ἐριζόμενος ὅτι τὰ ἀμοιβαῖά του κατορθώματα ἦσαν τῇ ἀληθείᾳ πολὺ εὐχερη. Δὲν ἤμποροῦσε οὔτε νὰ καυχῆθῃ διὰ τὰ ἰδικά του, οὔτε νὰ ἐνοχληθῇ δι' ἐκεῖνα τοῦ γείτονός του. Ἦσαν τετριμμένα, στερεότυπα! Ἐφημερίδες, τὰς ὁποίας ὁ κόσμος ὅλος ἠδύνατο νὰ ἀναγνώσῃ.

— Σὲ θέλω νὰ ἐφεύρῃς ἕνα ρωμάντισον, ποῦ κανεῖς νὰ μὴν ἔχῃ διαβάσει! ἔλεγε ὁ μαρκήσιος.

Καὶ σκεπτόμενος τὴν Δινόραν Φερῶ, ὁ πρίγγιψ ἐμειδία ἐνίοτε. Ρωμάντισον ἄγνωστον! Ὁ Μαρκήσιος Δὲ Φερδὺ δὲν ἐγνώριζεν ἴσως τί καλὰ ποῦ τὸ ἔλεγε!

Ἐνόσω ὁ Βερνιὸν ἐκράτει τὴν θέσιν του ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ὁ Ρενὲ ἤρεσκετο νὰ τιμᾷ διὰ τῆ παρουσίας του τὰς αἰθούσας τοῦ οικονομολόγου, ὅχι δι' αὐτὸν ἀναμφιβόλως, ἀλλὰ διὰ τὴν Δινόραν. Ἡ σύλληψις τοῦ ἐφευρέτου τῶν μεταλλείων τῆς Σιέρρα Φουέντας μόνη εἶχε κατευνάσει τὸν ζῆλόν του, καὶ ἀπὸ ἡ δεσποινίς Φερῶ, διακριτικῆ καὶ αἰδήμων, εἰσώπα, μὰ τὴν πίστιν μου, τόσω χειρότερα ὅσω καὶ ἂν ὑπῆρξε θελκτικῆ, ὁ πρίγγιψ βέβαια δὲν θὰ ἐπεχείρει νὰ περιπλεχθῇ εἰς τὴν σκανδαλώδη αὐτὴν ὑπόθεσιν διὰ νὰ τὴν λυτρώσῃ. Καίτοι δὲ μεγάλως ἐντυπωθεῖσαν αὐτῷ τὴν ἀλλόκοτον αὐτὴν καλλονὴν, ὁ Ρενὲ ἐλησμονεῖ, ἢ προσεπάθει, φυσικώτατα, νὰ λησμονήσῃ τὴν Δινόραν, ὅτε αἰφνιδίως ἡ νέα κόρη ἀπηύθυνεν ἐπίκλησιν πρὸς ἐκείνον.

Ἡ ἐπιστολὴ ἢ γραφεῖσα μετ' ἐμπιστοσύνης ὑπὸ τῆς Δινόρας εἶχεν εὑρεῖ τὸν πρίγγιψ πολὺ ψυχρὸν καὶ ἀμήχανον. Προφανῶς δὲν ἐζήτηε καλλίτερον μέσον προστατεύων ἢ προσποιούμενος ὅτι προστατεύει τὸν πατέρα, νὰ εἰσχωρήσῃ βαθύτερον εἰς τὴν εὐνοίαν τῆς νεάνιδος, ἀλλ' ἐδοκίμαζε βέβαια φόβον νὰ ἀναμιχθῇ εἰς παρακεκινδυνευμένην ὑπόθεσιν. Τὸ ἐπιστικτὸν αὐτοῦ, ὡς ἀνθρώπου τοῦ κόσμου, φρονίμου καὶ εὐγενοῦς, τὸν ὄθει νὰ ἀπομακρυνθῇ παρομοίων φροντίδων. Μόλις ἔθετε τὸν πόδα ἐντὸς τοῦ λάκκου αὐτοῦ, θὰ περιεχύνετο ὑπὸ βορβόρου. Μπα! παρὰ τοὺς ὠραίους τρεμουλιασμένους ὀφθαλμούς τῆς Δινόρας, ἔκρινε προτιμώτερον νὰ μὴ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἐπιστολήν! Καὶ ὁ Ρενὲ δὲν ἀπῆντα.